

Phân tích Vẻ đẹp bi tráng của người lính Tây Tiến

Những bài văn mẫu hay nhất chủ đề Phân tích vẻ đẹp bi tráng của người lính Tây Tiến trong bài thơ Tây Tiến của Quang Dũng - Văn mẫu lớp 12.

Hướng dẫn lập dàn ý:

I. Mở bài:

- Hình ảnh anh bộ đội cụ Hồ là một trong những tượng đài đẹp nhất, đáng tự hào nhất của thơ ca kháng chiến chống Pháp.

- “Tây Tiến” (1948) của Quang Dũng là một bài thơ tiêu biểu viết về người lính Tây Tiến. Họ là những con người mang vẻ đẹp lãng mạn, hào hùng, bi tráng, sẵn sàng lấy máu mình tô thắm cho lá cờ Tổ Quốc, đồng thời họ còn là những con người mang tâm hồn lãng mạn, hào hoa.

II. Thân bài:

1) Khái quát chung:

Viết về những người lính chiến đấu nơi biên cương miền Tây Tổ quốc, “Tây Tiến” được viết bằng bút pháp lãng mạn: là bút pháp sử dụng thủ pháp tương phản đối lập, tô đậm những cái phi thường, khác thường nhằm tác động mạnh vào cảm xúc người đọc.

2) Vẻ đẹp người lính Tây Tiến:

- Trước hết người lính Tây Tiến hiện lên là những con người hào hùng, bi tráng:

+ Hoàn cảnh xuất hiện của họ được xây dựng từ đời sống, môi trường chiến đấu rất phi thường: đó là bối cảnh thiên nhiên hoang sơ, kì vĩ, dữ dội, hiểm trở với đèo núi cao, vực thẳm, sông dài, mưa nguồn, thú dữ...:

“Đốc lên khúc khuỷu, dốc thăm thẳm

Heo hút cồn mây súng ngửi trời

Ngàn thước lên cao, ngàn thước xuống

Nhà ai Pha Luông mưa xa khơi”

“Chiều chiều oai linh thác gầm thét

Đêm đêm Mường Hịch cọp trêu người”

Phân tích Vẻ đẹp bi tráng của người lính Tây Tiến

=> Giữa bối cảnh phi thường, dữ dội như vậy khiến người lính cũng trở nên thật phi thường.

+ Và rồi họ xuất hiện, trên cái nền thiên nhiên hoang vu hiểm trở, hùng vĩ đó, người lính Tây Tiến thật oai phong,凛冽 và phi thường:

=> Phi thường trước hết ở sự gian khổ, cùng cực: ăn đói, mặc rách, bệnh tật, sốt rét rừng đến da xanh trọc đầu:

“Tây Tiến đoàn binh không mọc tóc

Quân xanh màu lá dữ oai hùm”

Sốt rét đã khiến cho thân thể họ tiêu tụy, tuy nhiên họ vẫn giữ được vẻ hào hùng “dữ oai hùm”. Với bút pháp lãng mạn, tác giả nhấn mạnh sự tương phản giữa ngoại hình và nội tâm, giữa hình thức có phần xanh xao, tiêu tụy với sức mạnh tinh thần mãnh liệt bên trong.

=> Người lính Tây Tiến còn phi thường và tràn đầy khí phách ở chỗ, chẳng những dám đương đầu với mọi thử thách, gian truân như đói rét, bệnh tật, rừng thiêng, nước độc, thú dữ...mà còn có thái độ, tư thế hiên ngang trước cái chết:

“Rải rác biên cương mồ viễn xứ

Chiến trường đi chẳng tiếc đời xanh”

Nếu câu thơ thứ nhất gợi lên cái gì đó hơi bi thảm về những nấm mồ của những người phải bỏ xác lại trên đường hành quân đầy hiểm trở thì câu thơ thứ hai đã nâng ý thơ thành bi tráng bởi cái phương châm, triết lí, lẽ sống của tuổi trẻ thời bấy giờ là “quyết tử cho Tổ quốc quyết sinh”.

=>Thực tế chiến đấu gian khổ cùng cực, chết bệnh nhiều hơn chết trận, thậm chí khi chôn cất một manh chiếu che thân cũng không có, nhưng chủ nghĩa lãng mạn khi nói về nỗi buồn, cái chết với ý nghĩa biểu hiện cái đẹp, chất bi hùng nên hình ảnh người lính trong thơ vẫn phải đẹp, phải sang, phải hào hùng. Họ ngã xuống trong tiếng nhạc bi tráng của núi sông:

“Áo bào thay chiếu anh về đất

Sông Mã gầm lên khúc độc hành”

Chính điều đó đã làm cho cái chết của người lính có bi mà không lụy, vẫn đẹp và hào hùng.

Phân tích Vẻ đẹp bi tráng của người lính Tây Tiến

- Ngoài ra những chiến sĩ Tây Tiến còn là những con người lãng mạn, hào hoa: Điều này thể hiện ở chất hào hoa, lãng mạn, thanh lịch của những chàng trai, cô gái đất Hà Thành:

+ Dù chiến đấu trong môi trường khắc nghiệt nhưng họ vẫn nhạy cảm trước những hình ảnh đẹp nên thơ, tinh tế của cảnh và người: một làn sương mờ ảo; một dáng hoa lau phát phơ; những đêm hội đuốc hoa với những xiêm áo rực rỡ, điệu bộ e ấp của những cô gái vùng cao:

“Doanh trại bừng lên hội đuốc hoa

Kìa em xiêm áo tự bao giờ

Khèn lên man điệu nàng e ấp

Nhạc về Viên Chăn xây hồn thơ

(...) Có nhớ dáng người trên độc mộc

Trôi dòng nước lũ hoa đong đưa”

=> Điều đó làm cho hình ảnh người lính trở nên đẹp cả về tâm hồn, sức mạnh, như trong bài “Lên Tây Bắc”, Tố Hữu cũng đã nhấn mạnh vẻ đẹp lãng mạn của người lính:

“Rất đẹp hình anh lúc nắng chiều

Bóng dài trên đỉnh dốc cheo leo

Núi không đè nổi vai vươn tới

Lá ngụy trang reo với gió đèo”

+ Cuộc sống và chiến đấu của họ gian khổ, thường xuyên phải đối mặt với tử thần nhưng người lính vẫn lạc quan, yêu đời, gửi niềm tin vào cuộc sống, vào chiến thắng, vẫn mơ về những nét đẹp, thanh lịch, dịu dàng của những cô gái đất Hà thành:

“Mắt trừng gửi mộng qua biên giới

Đêm mơ Hà Nội dáng kiều thơm”

=> Người lính ra trận luôn phải đối mặt giữa cái sống và cái chết, nhưng họ không nghĩ đến cái chết, trái tim vẫn mơ về thiên thu, về tình yêu, “Vẫn bồn chồn nhớ mắt người yêu”. Tình yêu riêng tư hòa quyện với tình yêu đất nước đã nâng đỡ tâm hồn, tinh thần người lính vượt qua mọi gian khổ, hi sinh để chiến thắng kẻ thù. (*Anh yêu em như yêu đất nước/Vất vả đau thương, tươi thắm vô ngần*).

Phân tích Vẻ đẹp bi tráng của người lính Tây Tiến

3) Nghệ thuật:

- Bằng bút pháp lãng mạn, sử dụng từ ngữ giàu sức gợi hình, âm điệu hùng tráng mạnh mẽ, bài thơ đã khắc họa thành công bức chân dung người lính Tây Tiến với vẻ đẹp độc đáo, rất đáng tự hào.

III. Kết bài:

- Quang Dũng đã khắc họa một cách đầy đủ, chân thực về chân dung tập thể của người lính Tây Tiến từ diện mạo đến tâm hồn, khí phách anh hùng, thái độ trước cái chết cũng như vẻ hào hoa rất Hà Nội của họ.

- Bài thơ xứng đáng là một tượng đài bằng ngôn ngữ đã bất tử hóa phẩm chất anh hùng của anh bộ đội cụ Hồ trong cuộc kháng chiến chống Pháp rất đổi gian khổ mà vui tươi hào hùng:

“Tây Tiến biên cương mờ lửa khói

Quân đi lớp lớp động cây rừng

Và con người ấy, bài thơ ấy

Vẫn sống muôn đời cùng núi sông”

(Giang Nam)

Một số bài văn mẫu phân tích hình tượng người lính Tây Tiến đạt điểm cao

Bài số 1:

Tây Tiến là một bài thơ tiêu biểu của Quang Dũng, là thành tựu của thơ ca kháng chiến chống Pháp, là một trong những bài thơ hay nhất viết về người lính. Trần Lê Văn đã từng có những nhận xét như: “Trước Tây Tiến Quang Dũng đã có những khúc dạo đàn khá hay nhưng thật sự chỉ đến Tây Tiến Quang Dũng mới thực sự trình làng một phong cách thơ, một diện mạo thơ”. Đó là một phong cách hồn hậu, hào hoa. Không những thế qua bài thơ Tây Tiến ta thấy được vẻ đẹp bi tráng của những anh hùng Tây Tiến.

Trước hết là khổ thơ đầu của bài, Quang Dũng thể hiện sự thể hiện nỗi nhớ của mình về đoàn quân Tây Tiến thông qua nỗi nhớ ấy ta thấy được những hình ảnh bi tráng thể hiện vẻ đẹp của những anh hùng Tây Tiến:

“Sông Mã xa rồi Tây Tiến ơi

Nhớ về rừng núi nhớ chơi vơi

Phân tích Vẻ đẹp bi tráng của người lính Tây Tiến

Sài Khao sương lấp đoàn quân mỏi

Mường Lát hoa về trong đêm hơi”

Nỗi nhớ ấy bắt đầu bằng tiếng gọi Tây Tiến ơi. Tiếng gọi đó sao mà nghe tha thiết như thế, nó như vọng vào không gian của con sông Mã, quay ngược lại với những kỉ niệm thời xưa. Một thời đạn bom nhưng cũng rất vui tươi hào hùng. Nỗi nhớ ấy là nỗi nhớ chơi vui. Hiệp vần “ơi” cho ta thấy một cảm giác vang xa nỗi nhớ ấy như vọng vào mấy năm trước để trở về những kỉ niệm vui tươi ấy. Hai địa danh Sài Khao và Mường Lát hiện lên khắc sâu vào nỗi nhớ của tác giả. Hai địa danh ấy gắn với những cuộc hành quân của đoàn quân tây tiến. Thật khá khen cho cái “đêm hơi”. Đó là sự di chuyển nhẹ nhàng của những chiến sĩ đoàn quân tây tiến hay chính là những hơi sương trong đêm hành quân ấy thể hiện những khó khăn vất vả của đoàn quân.

Cuộc hành quân ấy còn nhiều gian nan và chính những gian nan ấy đã làm nên vẻ đẹp bi tráng của những anh hùng tây tiến:

“Dốc lên khúc khuỷu dốc thăm thẳm

Heo hút cồn mây, súng ngửi trời

Ngàn thước lên cao, ngàn thước xuống

Nhà ai Pha Luông mưa xa khơi”

Những câu thơ ấy đã mang đến những hình ảnh của cuộc hành quân gian khổ của Tây Tiến. những câu thơ với mật độ thanh trắc dày đặc đã cho thấy được sự trúc trắc trong chính đường đi của đoàn quân. Nó như lột tả hết những độ cao sâu thăm thẳm mà những đoàn quân tây tiến kia phải vượt qua. Dầu có xuống nơi vực sâu thăm thẳm hay đến những núi cao tưởng như ngọn súng chạm đến tầng mây kia thể hiện một vẻ đẹp hiên ngang của người lính tây tiến. Những độ cao độ sâu ấy được tính bằng ngàn thước. mục đích của nó nhằm nhấn mạnh vào những gian khổ mà đoàn quân phải vượt qua. Đến câu thơ cuối thì một dòng toàn thanh bằng lại được xuất hiện như bù lại cho những câu thơ mang nhiều thanh trắc. Sự bằng ấy mang đến cho chúng ta một cảm giác thật sự yên bình.

Những gian nan khó khăn ấy mở nguồn cho hình ảnh đẹp vi tráng của những người lính ấy:

“Anh bạn dãi dầu không bước nữa

Gục lên súng mũ bỏ quên đời!

Chiều chiều oai linh thác gầm thét

Phân tích Vẻ đẹp bi tráng của người lính Tây Tiến

Đêm đêm Mường Hịch cọp trêu người

Nhớ ôi Tây Tiến cơm lên khói

Mai Châu mùa em thơm nếp xôi”

Hình ảnh người lính gục lên súng mũ dãi dầu không bước nữa là một hình ảnh đẹp. Câu nói ấy thể hiện sự nói giảm đi cái chết, cái hi sinh của những người chiến sĩ ấy. Đó là một vẻ đẹp bi tráng, cái hi sinh kia là bi nhưng trong cái bi ấy ta lại thấy một cái tráng lệ vô cùng. Mất đi nhưng người lính ấy chết trong tư thế nhẹ nhõm không đau đớn chỉ là bỏ quên đời thôi. Tác giả lại nhớ đến những kỉ niệm với những buổi chiều và ban đêm với những con thú dữ gầm rú lên. Quang Dũng nhớ những đêm mùa nếp xôi ở Mai Châu.

Đến đoạn thơ tiếp theo hình ảnh những người lính Tây tiến hiện lên với những đêm liên hoan văn nghệ trên mảnh đất Lào với những cô gái Viên Chăn xinh đẹp kiều diễm với tình dân quân thân thiết đẹp sao. Và từ những đêm liên hoan ấy những người con của tổ quốc lại ra đi trong buổi chiều với sự quyến luyến của bao người. Và từ đó hình ảnh của những chàng trai Tây Tiến cũng hiện lên thật khổ cực mà lại thật oai hùng:

“Doanh trại bừng lên hội đuốc hoa

Kìa em xiêm áo tự bao giờ

Khèn lên man điệu nàng e ấp

Nhạc về Viên Chăn xây hồn thơ

Người đi Châu Mộc chiều sương ấy

Có thấy hồn lau nẻo bến bờ

Có nhớ dáng người trên độc mộc

Trôi dòng nước lũ hoa đong đưa”

Những cô gái Viên Chăn trong đêm liên hoan ấy e ấp trong những điệu kèn tiếng trống. Sau đêm liên hoan ấy những chàng trai tây tiến lại lên đường ra đi để bảo vệ biên giới. Hình ảnh những người chiến sĩ tây tiến hiện lên với những ngoại hình cụ thể:

“Tây Tiến đoàn binh không mọc tóc

Quân xanh màu lá dữ oai hùm

Mắt trừng gửi mộng qua biên giới

Phân tích Vẻ đẹp bi tráng của người lính Tây Tiến

Đêm mơ Hà Nội dáng kiều thơm”

Đây là những câu thơ tả về những người chiến sĩ tây tiến. Những người lính ấy xuất hiện với hình ảnh một đoàn binh không mọc tóc. Những câu thơ có thể hiểu theo hai cách. Đó là đoàn quân ấy cắt tóc đi để phù hợp với điều kiện chiến đấu gian khổ. Hay cũng có thể hiểu rằng sinh hoạt trong chốn rừng thiêng nước độc rửa chân rụng lông, gội đầu rụng tóc. Hay nó chính là kết quả của những trận sốt rét rừng. Dù hiểu cách thì đoàn quân Tây Tiến vẫn hiện lên thật đẹp. Hình ảnh quân xanh màu lá là những hình ảnh gầy gò ốm nhưng không hề yếu mà vẫn dữ oai hùm. Mắt trừng gọi cho ta liên tưởng đến sự căm thù giặc của những anh hùng tây tiến. Hay đó chính là sự thức trắng không ngủ được vì lo cho biên giới hoặc mở mắt để nhớ những bóng kiều thơm kia. những câu thơ này được coi là mộng rất buồn rơi.

Những đoạn thơ cuối bài là đoạn thơ thể hiện rõ nhất vẻ đẹp bi tráng của những anh hùng Tây Tiến:

“Rải rác biên cương mồ viễn xứ

Chiến trường đi chẳng tiếc đời xanh

Áo bào thay chiếu, anh về đất

Sông Mã gầm lên khúc độc hành

Tây Tiến người đi không hẹn ước

Đường lên thăm thẳm một chia phôi

Ai lên Tây Tiến mùa xuân ấy

Hồn về Sầm Nứa chẳng về xuôi.”

Đó là sự hi sinh của những người chiến sĩ ấy, họ phần lớn là những trí thức Hà Thành ngày đêm nghĩ đến quê nhà với những bóng hồng trong tim mong một ngày nào đó sẽ được gặp lại mà giờ đây có những người mồ rải rác khắp biên cương. Đó chính là cái bi của vẻ đẹp người lính. Nhưng nó lại rất tráng vì người ta chết đi vì lí tưởng cao cả của mình thì đó chính là cái chết đẹp. Những áo bào thì thay bằng chiếu thể hiện sự giản dị của những người lính. Chiến trường khắc nghiệt làm cho anh phải ra đi chỉ có mảnh chiếu che thân. Và con sông Mã một mình vang lên khúc nhạc như đưa tiễn linh hồn các anh về nơi an nghỉ cuối cùng.

Qua đây ta thấy được những vẻ đẹp bi tráng của những chiến binh tây tiến, cảm nhận được như thế chúng ta càng thêm yêu hơn những con người vì quê hương mà quyết tâm

Phân tích Vẻ đẹp bi tráng của người lính Tây Tiến

gìn giữ thà hi sinh tất cả cũng không chịu rời bước để rồi trở thành một bức tượng đài bằng thơ vĩnh cửu với thời gian.

Bài số 2:

Trong thời kì đấu tranh chống giặc cứu nước, người lính trở thành một hình tượng trung tâm được nhiều nghệ sĩ đi vào khai thác, thể hiện. “Tây Tiến” của Quang Dũng cũng là một trong số những sáng tác như thế. Tác phẩm đã thực sự thành công khi đi vào khắc họa hình ảnh người lính Tây Tiến trong thời kì kháng chiến chống Pháp trong đó có vẻ đẹp bi tráng là vẻ đẹp nổi bật để lại trong người đọc nhiều xúc cảm.

“Tây Tiến” là bài thơ viết về binh đoàn Tây Tiến nơi nhà thơ đã từng sống và chiến đấu. Những người lính trong binh đoàn phần đông là thanh niên Hà Nội, chiến đấu trong hoàn cảnh gian khổ, vô cùng thiếu thốn về mọi mặt nhưng vẫn phơi phới tinh thần lãng mạn anh hùng. Ở họ có vẻ đẹp tinh nghịch hào hoa của chàng trai đất Hà thành nhưng cũng thật kiêu hùng, can đảm trong cuộc chiến đấu. Miêu tả về họ, Quang Dũng sử dụng bút pháp lãng mạn và cảm hứng ngợi ca khiến cho dù trải qua đau thương, gian khổ thì người lính vẫn hiện lên mang vẻ đẹp thật đặc biệt: bi tráng mà không hề bi lụy.

Chất bi tráng ở đây trước hết có được là do được đặt trên nền của bức tranh thiên nhiên hùng vĩ mà diễm lệ, thơ mộng mà đầy hoang sơ, bí ẩn. Mảnh đất Tây Bắc vừa là môi trường sống và chiến đấu của người lính nhưng cũng vừa mang trong mình vẻ đẹp riêng. Con người đặt trong đó vừa chan hòa, giao cảm với thiên nhiên lại vừa đối lập và bị thiên nhiên thử thách. Trước cái heo hút của cồn mây, cái gập ghềnh của “dốc thăm thăm”, của “ngàn thước lên cao ngàn thước xuống”, người lính vẫn vượt lên trên, giành về mình thế chủ động. Chinh phục đỉnh cao để nhìn lên và phát hiện ra một hình ảnh đầy dí dỏm: “súng ngửi trời”. Vượt qua núi đá gập ghềnh để được chiêm ngưỡng vẻ đẹp mờ ảo đầy màu sắc của “nhà ai Pha Luông mưa xa khơi”. Vượt qua cái mệt mỏi của chặng đường hành quân, mở rộng lòng mình ra đón nhận vẻ đẹp bất ngờ của thiên nhiên, của một cánh hoa về trong đêm hơi... Bằng cách đặt nhân vật vào bức tranh thiên nhiên như vậy, Quang Dũng đã khẳng định vẻ đẹp dũng cảm kiên cường nhưng cũng rất tinh nghịch, lãng mạn của người lính Tây Tiến.

Cũng trong thiên nhiên đó, người lính Tây Tiến xuất hiện với tâm vóc bi tráng, khác thường:

“Tây Tiến đoàn binh không mọc tóc

Quân xanh màu lá dữ oai hùm

Mắt trừng gửi mộng qua biên giới

Đêm mơ Hà Nội dáng kiều thơm”

Phân tích Vẻ đẹp bi tráng của người lính Tây Tiến

Gian khổ của chiến tranh đã làm cho hình hài người lính trở nên tiều tụy thể nhưng dưới con mắt lạc quan, đầy sức mạnh và niềm vui sống nó lại trở thành nét rất riêng, thành cái “uy” của họ. Cụm từ miêu tả “dữ oai hùng” vừa thể hiện sức mạnh oai phong凛冽 của những người đang cầm súng bảo vệ quê hương, lại vừa ẩn chứa sau đó nét lạc quan, hài hước của họ. Bài thơ xuất hiện một hình ảnh đối lập độc đáo:

“Mắt trừng gửi mộng qua biên giới

Đêm mơ Hà Nội dáng Kiều thơm”

Người lính được khắc họa trong sự hài hòa giữa một chàng trai Hà thành tâm hồn lãng mạn và một người lính dũng cảm kiên cường, sẵn sàng hi sinh vì Tổ quốc. Chúng không hề đối lập mà bổ sung cho nhau, tôn vẻ đẹp của nhau lên.

Những khó khăn mà người lính phải đối mặt là vô cùng, nhiều khi là cả cái chết. Ấy vậy mà khi nói về cái chết, Quang Dũng đã nói đến họ trong những hình ảnh thật đặc biệt:

“Anh bạn dãi dầu không bước nữa

Gục lên súng mũ bỏ quên đời”

Tư thế “gục lên súng mũ bỏ quên đời” bi tráng, thanh thản, dung dị mà đầy tính truyền cảm. Nó phảng phất chất nghệ sĩ, tài tử, kiêu hùng khi từ giã cuộc sống của người chiến sĩ. Đã ngã xuống mà vẫn như tư thế cùng đồng đội tiếp bước hành quân. Đến mảng hồi ức này, ta cảm thấy trong lời thơ của Quang Dũng có sự trầm lắng, xót xa nhưng tuyệt đối không hề bi lụy. Nó làm ta nhớ đến tư thế của anh giải phóng quân thời chống Mĩ hi sinh trên đường bay Tân Sơn Nhất.

“Anh giải phóng quân Trên đường bay Tân Sơn Nhất

Tì súng trên xác trực thăng

Và anh chết khi đang đứng bắn

Máu anh phun theo lửa đạn cầu vồng”

Ngợi ca người lính Tây Tiến, Quang Dũng không hề ngần ngại khi nói đến cái chết của họ. Bởi chính trong cái chết, người chiến sĩ hiện lên càng đẹp đẽ:

“Rải rác biên cương mồ viễn xứ

Chiến trường đi chẳng tiếc đời xanh

Áo bào thay chiếu anh về đất

Phân tích Vẻ đẹp bi tráng của người lính Tây Tiến

Sông Mã gầm lên khúc độc hành”.

Cái chết trong cách nhìn của Quang Dũng tức cũng là cái nhìn của tất cả những người lính Tây Tiến cũng khác thường và tạo hình dữ dội. Nó nói lên cái tột cùng cơ cực lẫn cái lẫm liệt kiêu hùng. Trong cuộc chiến đấu một mất một còn, “rải rác biên cương mồ viễn xứ” là điều người lính luôn thấu hiểu. Nhưng không vì thế mà nó làm nhụt đi ý chí chiến đấu và chiến thắng kẻ thù. Mỗi người lính Tây Tiến đều tâm niệm: “chiến trường đi chẳng tiếc đời xanh”, nghĩa là họ tình nguyện cống hiến tuổi thanh xuân của mình cho đất nước, cống hiến thanh thân và trọn vẹn mà không đòi hỏi nhận lại một điều gì cả.

Cái chết thiếu thốn không vì thế mà làm giảm đi vẻ đẹp của người lính. Người chiến sĩ ra đi như một vị anh hùng thần thoại:

“Áo bào thay chiếu anh về đất

Sông Mã gầm lên khúc độc hành”

Tấm áo trước nay người lính vẫn thường hay mặc trở thành “áo bào” đưa anh về với đất mẹ. Và sự ra đi có chứng kiến, tiễn đưa của núi sông, trời đất. Khúc gầm dữ dội của dòng sông khiến cho cái chết trở nên hào hùng. Nó là khúc bi ca tiễn đưa những con người gầy gù nhưng cũng thật vĩ đại.

Người lính hiện lên mang vẻ đẹp bi tráng mà không hề bi lụy. Cái bi tráng thể hiện trong những gian khổ mất mát, đau thương to lớn, nhưng tinh thần lại hiên ngang, bất khuất, coi thường gian khổ, coi thường cái chết; thể hiện trong cái khổ mà vẫn đẹp, chết mà vẫn hùng của người chiến sĩ.

Làm nên vẻ đẹp bi tráng này, điều đầu tiên phải kể đến là cảm hứng và bút pháp lãng mạn của Quang Dũng khi xây dựng hình tượng nhân vật. Cảm hứng lãng mạn hướng tới những cái cao cả, sẵn sàng xả thân, hi sinh tất cả cho lí tưởng của cộng đồng, của dân tộc. Chính nó đã tạo ra ở nhà thơ cái nhìn có tính anh hùng cổ điển trong hình ảnh người lính, đặc biệt trước cái chết của họ. Bút pháp lãng mạn khắc họa người lính Tây Tiến ở những nét phi thường, kết hợp với sắc thái bi tráng trong hình tượng tạo nên tính sử thi đặc biệt của bài thơ, đúc kết lại trong lòng người đọc những tình cảm tốt đẹp.

Góp phần tạo nên vẻ đẹp bi tráng của hình tượng người lính Tây Tiến còn ở giọng điệu thơ hào sảng với hình ảnh chi tiết có ấn tượng mạnh mẽ. Thiên nhiên và con người vừa đối lập lại vừa đồng điệu. Sự đối lập trong hệ thống hình ảnh, giữa thực tế chiến đấu và đời sống tinh thần phong phú, tinh tế, nhạy cảm; giữa những khó khăn gian khổ với niềm lạc quan tin tưởng vào cuộc sống. Tất cả làm nên hình tượng về người lính Tây Tiến còn lại mãi với thời gian.

Phân tích Vẻ đẹp bi tráng của người lính Tây Tiến

“Tây Tiến” là bài thơ ngợi ca hình tượng người lính trong thời kì kháng chiến chống giặc ngoại xâm, khi “những ngày vui sao cả nước lên đường” đi chiến đấu: “*Lớp cha trước lớp con sau / Đã thành chiến sĩ chung câu quân hành*”. Vẻ đẹp bi tráng của người lính Tây Tiến đã trở thành một biểu tượng đẹp cho tinh thần yêu nước và chiến đấu kiên cường của dân tộc Việt Nam, thêm một “dáng đứng Việt Nam tạc vào thế kỉ...”